

We Lwowie, dnia 5. grudnia 1913.

Aleg 162

Podpisani przedkładają do uchwały Wysokiego Sejmu:

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy, zmieniającej §§. 19. i 37. statutu krajowego.

Wnioskodawca:

Głabiński

*Riedl, Górkiewicz, Wolanin, Pilch, Tomaka, Zaremba, Michalik, Wójcicki, Skarbek,
Schmidt, Zamorski, Sala, Jabłoński, Adam.*

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 19. i 37. statutu krajowego dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ogłoszonego ces. pat. z 26. lutego 1861 Nr. 20.

Dz. u. p.

Za zgodą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 19 i 37. statutu krajowego dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ogłoszonego ces. pat. z 26. lutego 1861 Nr. 20. Dz. u. p., opiewać będą, jak następuje:

§. 19.

Sejm jest powołany:

1. do obradowania i stawiania wniosków:

a) w przedmiocie obwieszczanych powszechnych ustaw i urządzeń ze względu na ich szczególne oddziaływanie na dobro kraju,

b) w sprawie wydania powszechnych ustaw i zarządzeń, jakich wymagają potrzeby i dobrobyt kraju;

2. do czynienia propozycyj we wszystkich przedmiotach, co do których rząd używa jego rady;

3. do kontrolowania całej działalności państwowych władz administracyjnych (szkolnych, skarbowych) i ich organów za pomocą środków regulaminem sejmowym wskazanych, a w szczególności państwowych władz administracyjnych, działających w kraju, niemniej do pociągania namiestnika kraju do odpowiedzialności za wszelkie naruszenia ustaw.

Sejm ma prawo interpelowania namiestnika we wszystkich sprawach, dotyczących rządowej jego działalności i działalności podwładnych mu organów, badania aktów administracyjnych państwowych władz w kraju, domagania się od namiestnika wyjaśnień co do wnoszonych petycyj, ustanawianie komisyj, którym ze strony namiestnika ma być udzieloną potrzebna informacja, wreszcie wyrażania swej opinii o działalności namiestnika i podwładnych jego organów we formie adresów lub rezolucyj.

Odpowiedzialność namiestnika wobec Sejmu określi bliżej osobna ustawa.

§. 37.

Namiestnik Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem albo też wyznaczeni przezeń komisarze mają prawo jawienia się w Sejmie i zabierania głosu każdego czasu. Gdyby przy rozprawach było potrzebnem lub pożądanem dla udzielenia wiadomości i wyjaśnień delegowanie członków władz rządowych, marszałek zwróci się w tym celu do przełożonych tych władz.

Sejm ma prawo żądać obecności namiestnika lub komisarza rządowego przy obradach oraz domagać się od niego wyjaśnień.

Na interpelacye posłów może namiestnik lub komisarz rządowy odpowiedzieć natychmiast, może też przyrzec odpowiedź na następne posiedzenie lub odpowiedzi odmówić z podaniem powodów.

Posłowie mają prawo żądać otwarcia rozprawy nad odpowiedzią namiestnika lub komisarza rządowego.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

